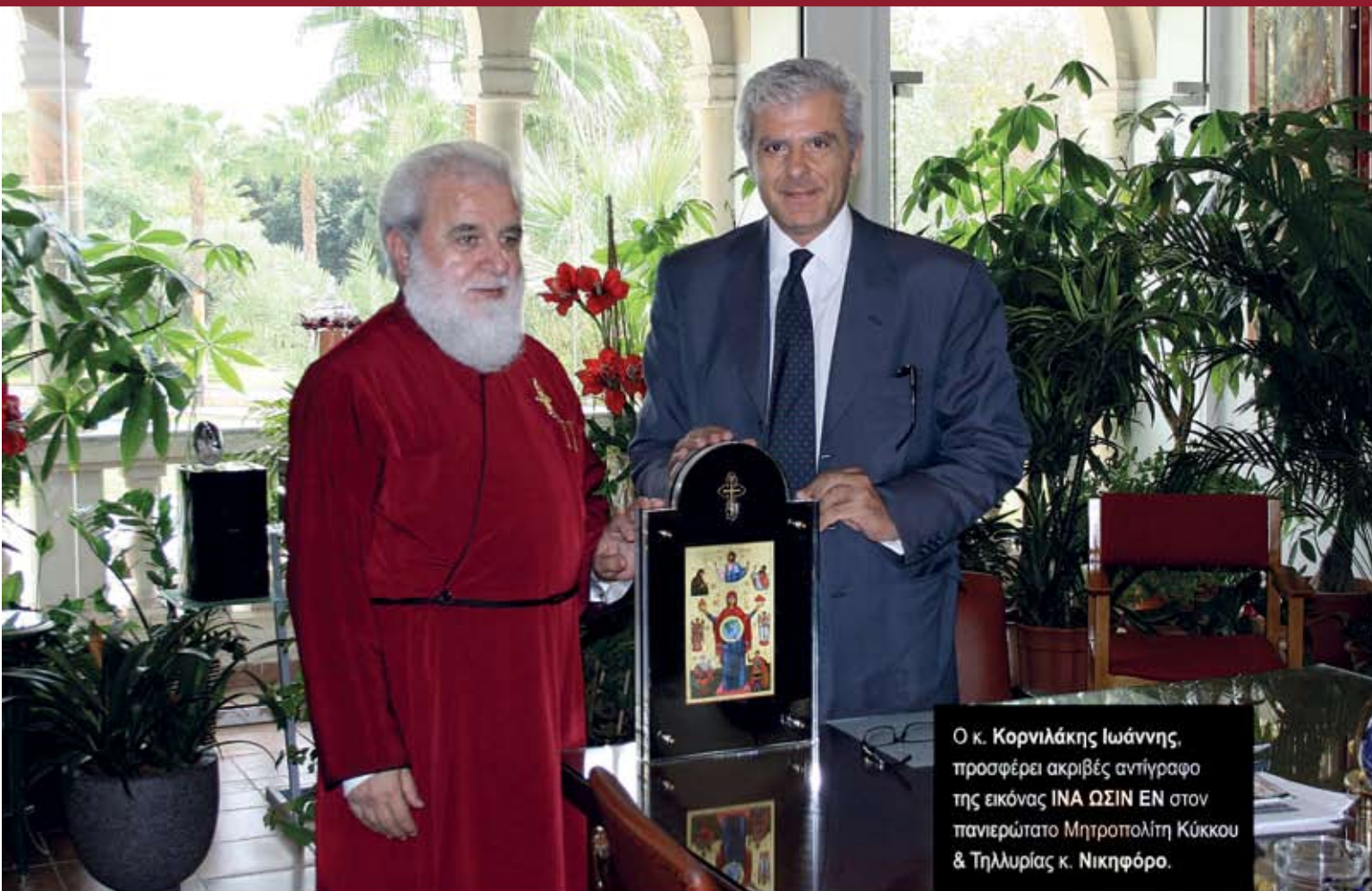

A black and white portrait of Ioannis Kapodistrias, a Greek statesman and philosopher. He is shown from the chest up, wearing a dark coat over a white cravat. He has short, light-colored hair and is looking slightly to the right of the viewer with a serious expression.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
& ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ
ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

200 χρόνια
1809-2009

Ο κ. Κορνιλάκης Ιωάννης, προσφέρει ακριβές αντίγραφο της εικόνας ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ στον πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου & Τηλλυρίας κ. Νικηφόρο.

«Και εγώ την δόξαν ην δέδωκάς μοι δέδωκα αυτοίς, ίνα ώσιν εν κατώς ημείς εν εσμέν» (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον κεΦ. ΙΖ, 22)

«Παλήσατε εις τας καρδίας του λαού τον νόμον του Θεού, ορθοτομούντες τον λόγον της αλήθειας· κηρύξατε την ειρήνην, ευαγγελίσασθε την ομόνοιαν, διδάξατε την φιλαδελφίαν, την προς αλλήλους αγάπην, ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΕΝ, ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ, στηρίζατε τας καρδίας των πιστών εις τα θεία δόγματα, εμπνεύσατε εις αυτούς τον φόβον του Θεού, την αγάπην προς τον πλησίον και την υποταγήν εις τας αρχάς». (Εγκύκλιος του Ιωάννη Καποδίστρια προς τον Ιερών κλήρον).

Κορνιλάκης Ιωάννης

Διευθύνων σύμβουλος ΕΛΛΑΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΜΗ ΚΕΡΑΟΣΚΟΠΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ & ΕΛΛΑΙΑ Μ.Κ.Ο.

Στην ανατολή του 2009 συμπληρώνονται 200 χρόνια απ' την 29/01/1809 που ο αείμνηστος πρώτος Μεταβυζαντινός Ηγέτης της ελεύθερης Ελλάδας Ιωάννης Καποδίστριας φθάνει στην Αγία Πετρούπολη. Έχει αποδεχθεί επίσημη πρόσκληση του επικεφαλής του Υπουργείου των Εξωτερικών της Ρωσίας Ρωμαντσώβ στις 15/5/1808, να εισέλθει στην υπηρεσία της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Στην ανατολή του 2009 συμπληρώνονται 200 χρόνια απ' τη εμφάνιση του Ιωάννη Καποδίστρια στην διεθνή πολιτική

σκηνή, και που έβαλε την σφραγίδα του, ώστε αυτή η διεθνής πολιτική σκηνή να ειρηνεύσει για 99 χρόνια. Συνέδριον της Βέννης 1815 – Α' Παγκόσμιος Πόλεμος 1914.

Την αγάπη του όμως για τον Θεό και την Υπεραγία Θεοτόκο την έχει εκδηλώσει απ' τα πρώτα χρόνια της ζωής του. Γεννημένος τον Ιανουάριο του 1776, έκτο παιδί, από τα εννέα που απέκτησαν οι γονείς του Αντωνομαρίας Καποδίστριας και Αδαμαντίνα Γονέμη της οποίας η καταγωγή ήταν κυπριακή. Επτά αγόρια απέκτησαν οι γονείς του και δυο κορίτσια τα οποία εκάρησαν μοναχές (Ευφημία & Ευφροσύνη). Ήταν 16 ετών

στα 1792, που στην Παναγία την Πλατυτέρα της Κέρκυρας αποδίδεται θαύμα, που του διέσωσε τη ζωή από την πτώση του από άλογο και εσύρθη επί πολύ στους κακοτράχαλους δρόμους της εποχής.

Έκτοτε η επαφή του με το μοναστήρι είναι συνεχής και για όλη του την ζωή δεν θα το ξεχάσει. Εξομολογείται εκεί στον ιερομόναχο Συμεών και λαμβάνει απ' τα χείλη του τον χριστιανικό πλούτο. Ευρίσκεται στην Ρωσία και αποστέλλει 176 γράμματα στον πατέρα του, στα οποία και στα 176 του ζητά να μεταφέρει τις ευχές του στον ιερομόναχο Συμεών. Εκφράζει την επιθυμία του να ταφεί όταν ο Θεός τον καλέσει στις Αιώνιους Μονάς στον προαύλιο χώρο της Μονής της Πλατυτέρας. Η Παναγιά μας δεν του χάλασε το χατίρι. Αρχές Απριλίου του 1832 ετάφη εκεί, νύχτα χωρίς την νεκρώσιμη Ακολουθία κατ' εντολή του Αρμοστού της Αγγλίας «ίνα μη προξενηθώσιν ταραχές».

Στα 1803 είναι μόλις 27 ετών, όταν πεθαίνει ο Πρόεδρος της Ιονίου Γερουσίας Σπ. Θεοτόκης και ουσιαστικά η διακυβέρνηση περνά στα χέρια του Ιωάννη, ήδη Γραμματέα της επικρατείας.

Στα 1807 σπεύδει στην Λευκάδα (Αγία Μαύρα) για σπουδαιότητα αποστολή. Η Λευκάδα κινδύνευε απ' τον Αλή Πασά και τους συμμάχους του Γάλλους. Ο λαός της Λευκάδας διχασμένος, από εσωτερικές έριδες. Ο Ιωάννης επεμβαίνει, άλλωστε ο μόνος του φόβος, είναι ο φόβος του Θεού, κάνει πραγματικότητα την ενότητα το «ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ». Διπλωματικά επιτυγχάνει την ενότητα και πρακτικά το αποδεικνύει. Αντιμαχόμενες μερίδες, άνθρωποι απ' όλα τα Επτάνησα, Σουλιώτες, Αρματωλοί και Κλέφτες, Ρώσοι σύμμαχοι, άνδρες γυναίκες και παιδιά, γίνονται όλοι ΕΝΑ. Παίρνει ο ίδιος τον κασμά και το φτυάρι προκειμένου να διανοιχθεί προστατευτική τάφρος. Οι σφαίρες απ' την απέναντι πλευρά σφυρίζουν. Εκείνος στέκεται όρθιος και όσο εκείνος στέκεται κανείς δεν πέφτει, κανείς δεν λιποψυχά, κανείς δεν το βάζει στα πόδια. Μέσα σε μια νύχτα ανοίχτηκε η τάφρος.

29/01/1809 και από πολυήμερο ταξίδι με άμαξα φθάνει στην κατάλευκη από τα χιόνια Αγία Πετρούπολη. Η διεθνής χριστιανική διπλωματική του καριέρα ξεκινά. Ο Σταυρός του μαρτυρίου όπως αργότερα θα γράψει σε επιστολή του, παρ' ότι βαρύς είναι με χαρά αποδεκτός. Γνωρίζει ότι τον κρατά όχι ο Σίμων ο Κυρηναίος αλλά ο ίδιος ο Χριστός. Είναι και αυτός 33 ετών.

Το ταξίδι του ξεκινά, η ευλογία του Θεού στα μάτια του εμφανέστατη. Παρ' ότι ο ίδιος ταπει-

νά δεν επιζητά αξιώματα, οι ικανότητές του, η αυταπάρνηση του και η εντιμότης του δεν κρύβονται. Τα χαρίσματά του γίνονται αντιληπτά απ' τους ανωτέρους και από τον ίδιο τον Τσάρο τον Αλέξανδρο τον Α'.

Έγραφε στον πατέρα του, ότι ακούσε και ένα νεύμα του Τσάρου σε μια δεξίωση και όλοι οι αξιωματούχοι της Ρωσίας συναγωνίζοντο να ικανοποιήσουν οποιαδήποτε επιθυμία σου, και ο Ιωάννης γίνεται έμπιστος και μπαινοβγαίνει στα διαμερίσματα του Τσάρου. Το κακό όμως αμέσως αντιλαμβάνεται το καλό. Στα 1811 ο Ιωάννης υπηρετεί τα συμφέροντα του Τσάρου στην Βιέννη. Είναι ακόμη ένας ασήμαντος υπεράριθμος υπάλληλος της Ρωσικής Πρεσβείας στη Βιέννη, αλλά ο καγκελάριος της Αυστρίας Metternich αποστέλλει επιστολή στον αρχηγό της Αστυνομίας Χάγκερ να παρακολουθείται ανά πάσα στιγμή. Στα 1813 ο Τσάρος Αλέξανδρος ο Α' τον καλεί σε ακρόαση και του λέγει: *«Γνωρίζω τις δημοκρατικές σας ιδέες. Πρέπει να διασώσομεν μίαν Δημοκρατική χώρα. Παρακαλώ μεταβείτε εις Ελβετίαν»* και ο Ιωάννης μετέβη.

< Αποσκευές > του ο σύμμαχος Χριστός και η ρήση Του «ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ».

Ενώνει για πρώτη φορά τα καντόνια της Ελβετίας, ενώνει για πρώτη φορά καντόνια Βορρά και Νότου, Ανατολής και Δύσης. Ενώνει για πρώτη φορά καντόνια πλουσίων και φτωχών, ενώνει για πρώτη φορά καντόνια που ομιλούσαν και διαφορετική γλώσσα. Τους ενώνει για πρώτη φορά με Συνταγματικό Χάρτη που ο ίδιος κατέγραψε και ο ίδιος διατύπωσε. Δυο χρόνια μετά βάζει και την σφραγίδα του σε αυτήν την Ένωση με την αναγνώριση της ουδετερότητας της Ελβετίας στο συνέδριο της Βιέννης. Πόσο τεράστιο έργο επιτέλεσε ο Ιωάννης; Φαίνεται απ' την επιστολή του αντιπροσώπου της Ελβετικής Κυβέρνησης στην Βιέννη Pictet de Rochemont προς την Κυβέρνησή του.

«Τι δυνάμεδα να πράξομεν δι' αυτόν τον εξαιρετον Καποδίστριαν. Είναι ο Φοίνιξ της διπλωματίας. Χωρίς αυτόν το συνέδριον της Βιέννης και τα άλλα θα ήσαν διαφορετικά. Έχω την πεποίθησιν ότι χωρίς αυτόν η Ελβετία θα είχεν εξ' ολοκλήρου ανατραπεί. Αν περάσει ποτέ απ' την Γενεύην κτυπήσατε όλους τους κώδωνας των εκκλησιών και χαιρετίσατε την άφιξιν του δια του κερανού του πυροβολικού μας».

Τρία καντόνια της Γενεύης, της Λωζάνης και του Βόντ τον ανακήρυξαν επίσημο πολίτη τους. Στη Γενεύη διασώζουν μέχρι σήμερα το σπίτι όπου διέμενε. Και η Ελλάδα; Χρειάστηκαν 13 χρόνια από την μαρτυρική στιγμή της δολοφονίας του, η εθνοσυνέλευση με πρόεδρο τον Μαυροκορδάτο να αποτίσει επί τέλους φόρο τι-

μής στον Ιωάννη Καποδίστρια. Να στηθεί αδριάντας στο Ναύπλιο. Ήταν Μάρτιος του 1844.

Στην Κέρκυρα εστήθη ο αδριάντας του στις 10/4/1887 παρ'ότι Άγγλοι έχουν αποχωρήσει απ' το 1864. Το 1930 γίνεται έρανος για να πληρωθεί ο γλύπτης Γ. Μπονάκος για τον αδριάντα των Αθηνών. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος καταθέτει εκ του προσωπικού του ταμείου 5.000 δρχ.

Το 1931 τον 12 μήνα, επιτέλους, 100 χρόνια απ' την μετάστασή του στις Λιονίους Μονάς, παρουσία του προέδρου Αλ. Ζαΐμη και του πρωθυπουργού Ελ. Βενιζέλου γίνονται τα αποκαλυπτήρια.

I/II/1814.

Αρχίζει το Συνέδριο της Βιέννης. Ο Ιωάννης παρίσταται. Ο Τσάρος πριν ξεκινήσουν του είπε: *«Δέν έχω καταλληλότερον να αντιπαλαίσει τον καγκελάριον Metternich».*

Ο Αντικαποδιστριακός Γερμανός ιστορικός Bartholdy θα γράψει:

« Είς και μόνον θνητός ετόλμησε να αντιπαλαίσει επί της παγκοσμίου διπλωματικής σκηνής το Metternich. Η μονομαχία γιγάντιος ».

Το συνέδριον της Βιέννης και οι αποφάσεις του που κράτησαν την Ευρώπη και τους λαούς της εν ειρήνη για 99 συνεχή χρόνια, διεσώθη δια μιας προφητικής του πρότασης που για πρώτη φορά εισακουγόταν σε συνέδριο και έγινε αποδεκτή. Οι αποφάσεις των συνέδρων να μονογράφονται και να επικυρώνονται μόλις με το πέρας κάθε συνεδρίασης και όχι όπως γινόταν παλαιότερα μετά την ολοκλήρωση των συνεδρίων που έπαιρναν πολλούς μήνες. Το πόσο τεράστιας σημασίας ήταν ή πρόταση του Ιωάννη εφάνη όταν διαρκούντος του συνεδρίου την 01/03/1815 ο Ναπολέων διαφεύγει απ' την νήσον Έλβαν. Τα περισσότερα όμως άρθρα είχαν ήδη επικυρωθεί, και το «INA ΩΣΙΝ ΕΝ» είχε επιτευχθεί για 99 χρόνια. Ο τσάρος τον τίμησε, ο Αυ-

τοκράτορας της Αυστρίας τον τίμησε, ο Βασιλιάς της Πρωσίας επίσης, αλλά απ' την συλλογή του δεν έλειψαν παράσημα και τιμητικές διακρίσεις από όλους τους Βασιλείς και Πρίγκιπες που συμμετείχαν στο Συνέδριο της Βιέννης.

Σεπτέμβριος του 1818, συνέδριο στο Άαχεν. Πρωταγωνιστής ο εκλεκτός του Θεού Ιωάννης Καποδίστριας. Στις 8/10/1818 καταθέτει υπόμνημα προς όλες τις μεγάλες δυνάμεις της εποχής. Η χρήση βίας από τους ισχυρούς προς τους αδυνάτους, κανένα πρόβλημα δεν επιλύει, αντιθέτως δημιουργεί βία εξ αντιδράσεως και αμύνης. Η ιερή συμμαχία που είχε δημιουργηθεί δύο χρόνια πριν στις 14/9/1816 από την Ρωσία-Αγγλία-Αυστρία και Πρωσία έπρεπε να επεκταθεί δεχόμενη στις τάξεις της και άλλες χώρες ακόμη και τις πιο φτωχές. Έτσι θα σταματούσαν οι επεκτατικές βλέψεις των δυνατών προς τους αδυνάτους, αλλά και των αδυνάτων προς τους αδυνάτους προκειμένου να γίνουν πιο δυνατοί. Στο συνέδριο του Άαχεν εμφανίζεται και επισήμως ο πρωτεργάτης της «Ευρωπαϊκής Ενώσεως» υπό το πρίσμα της συνεργασίας, της αλληλεγγύης και της δικαιοσύνης. (INA ΩΣΙΝ ΕΝ)

Ο Ιωάννης όμως στο συνέδριο αυτό διασώζει και την ηττημένη Γαλλία στη μάχη του Βατερλό που διεξήχθη στη 15/6/1815. Πίστευε ότι στο Βατερλό ηττήθηκε ο Ναπολέων και όχι ο Γαλλικός λαός. Τα μέτρα επομένως που έλαβαν οι σύμμαχοι μετά την νίκη τους είναι δυσβάσταχτα για τον λαό της Γαλλίας, και εάν συνεχιστούν μόνον κακό μπορούν να δημιουργήσουν στην ενότητα της Ευρώπης.

Θεωρούσε σφάλμα την εξαθλίωση του λαού της Γαλλίας με το αστρονομικό ποσόν που επεβλήθη για στρατιωτικές απώλειες, και την ηθική του κατάρρευση από την ύπαρξη 120.000 στρατού συμμαχικού στη Γαλλία. Τι πρότεινε και τι απεφασίσθη; Το πρόστιμο μειώθηκε κατά 99% και τα συμμαχικά στρατεύματα απεχώρησαν απ' το έδαφος της Γαλλίας, ενώ η Γαλλία εισήλθε στην Συμμαχία. Ο Βασιλιάς της Γαλλίας τού πρότεινε τεράστιο οικονομικό ποσόν δια του Υπουργού του Ρισελιέ. Ο Ιωάννης δεν το απεδέχθη. Τί ζήτησε; Βιβλία για τις βιβλιοθήκες που επρόκειτο μελλοντικά να ιδρύσει στην Ελλάδα. Δεν το έπραξαν οι Γάλλοι. Πρόσφεραν όμως πολύ περισσότερα μόλις ξεκίνησε η Ελληνική Επανάσταση.

Τι άλλο κατέθεσε ο Ιωάννης στο συνέδριο του Άαχεν; Αυτό και εάν τα ιστορικά ντοκουμέντα δεν το απεδείκνυαν θα ήταν απίστευτο. Κατέθεσε λοιπόν πρόταση κατά του δουλεμπορίου των μαύρων της Αφρικής. Ουδείς άλλωστε πραγματικός Έλληνας θα ήταν ποτέ υποστηρικτής του

εμπορίου ανθρώπων. Είναι άλλωστε συγκλονιστικό το άρθρο της Β' Εθνοσυνέλευσης των Ελλήνων και με παγκόσμια σημασία.

« Ούτε πωλείται ούτε αγοράζεται άνθρωπος αργυρώνητος δε, παντός γένους και πάσης θρησκείας. Αμα δε πατήσας το ελληνικόν έδαφος είναι ελεύθερος, και από τον δεσπότην αυτού ακαταζήτητος» 10-4-1823.

Ο Ιωάννης επρότεινε λοιπόν τη δημιουργία με την συνεργασία όλων των κρατών (INA ΩΣΙΝ ΕΝ), στις ακτές της δυτικής Αφρικής ενός οργανισμού με την επωνυμία «L' Institution Africaine» που θα είχε αυτόνομη εξουσία, οικονομικά μέσα και δικό του στρατό, προκειμένου να προστατεύει τους νέγρους και να επιβάλλει κυρώσεις στους δουλεμπόρους. Δυστυχώς ο Ιωάννης ήταν μόνος του. Η πρότασή του έμεινε στα συρτάρια των ανακτοβουλιών της Ευρώπης για 67 ολόκληρα χρόνια. Το 1885 στο Ευρωπαϊκό συνέδριο του Βερολίνου όλοι συμφώνησαν στη δημιουργία του «Association International africaine».

Ο Ιωάννης Καποδίστριας αν και θνήσκων παρών... Στα 1820 και 1821 λαμβάνουν χώρα στη Ευρώπη τα συνέδρια στις πόλεις Troppau και Laibach. Συμμετέχουν Ρωσία-Αγγλία-Αυστρία-Γαλλία-Πρωσία. Ο ήλιος που λάμπει είναι ο Ιωάννης. Ήδη έξι χρόνια έχουν περάσει απ' το συνέδριο της Βιέννης. Οι πάντες τον αναγνωρίζουν και τον σέβονται. Αντιπαλεύει τον Metternich που θέλει να καταπνίξει οποιοδήποτε επαναστατικό κίνημα λαϊκό έστω κι εάν είναι δίκαιο. Στην άλλη πλευρά ο Ιωάννης γράφει στον Υπουργό Εξωτερικών της Γαλλίας. *«Οι κυβερνήσεις όχι μόνον δεν πρέπει να καλλιεργούν τις διχόνοιες, αλλά και να τις καταπνίγουν εν τη γενέσει τους, διαφορετικά όπου θριαμβεύουν οι διχόνοιες οι κυβερνήσεις βρίσκονται απομονωμένες από την αυθάρτητα και παράλογη διοίκησή τους».* (INA ΩΣΙΝ ΕΝ).

Η στάση του Ιωάννη Καποδίστρια εξαναγκάζει τον ορκισμένο αντίπαλό του να ισχυριστεί. *«Το πνεύμα μου μου λέει ότι ο Καποδίστριας δεν διαδέτει πνεύμα. Στοιχηματίζω ότι το ίδιο υποστηρίζει και εκείνος για μένα. Αυτός όμως είναι αληθινά χρήσιμος άνθρωπος για όλες τις εποχές, ξεχωριστά όμως για τις σημερινές».*

Τα λόγια αυτά του Metternich πόσο επίκαιρα σήμερα ακούγονται στα αυτιά μας. Πόσο χρήσιμος θα ήταν σήμερα ο Ιωάννης Καποδίστριας

για την Ελλάδα, την Κύπρο, το Ελληνικό Έθνος, την Ευρώπη και την παγκόσμια κοινότητα.

Ένας Ιωάννης στα χρόνια του Χριστού υπήρξε Πρόδρομος Του, ένας άλλος Ιωάννης 1800 χρόνια μετά, είναι ο πρόδρομος που σε πολιτικό, διπλωματικό επίπεδο προσπαθεί να κάμει πράξη το Ευαγγελικό «ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ» για τις κοινωνίες, τα κράτη, τους λαούς. Και εκεί στο Laibach, οι σύνοδοι μαθαίνουν για κάποιον Αλέξανδρο Υψηλάντη, που τόλμησε να σηκώσει το ξίφος του ενάντια στην καταπίεση 400 ετών. Εκεί στο Laibach μαθαίνουν για κάποιον Αλέξανδρο που δεν ανέχεται να φέρει το ίδιο όνομα με εκείνου του Μέγα, που εκπολίτισε σχεδόν όλους τους λαούς της γης και τους προετοίμασε για τον ερχομό του Χριστού, να μιλά Ελληνικά, να είναι Χριστιανός και να είναι σκλάβος. Εκεί στο Laibach μαθαίνουν το όνομα του Αλέξανδρου Υψηλάντη που εισήλθε στον στρατό του Τσάρου το 1809 σε ηλικία μόλις 16 ετών και μάλιστα την ίδια χρονιά που ο Ιωάννης Καποδίστριας εισήρχετο σε ηλικία 33 ετών στο διπλωματικό σώμα της Ρωσίας.

Αυτός ο Αλέξανδρος το 1828 πλέον και ενώ βρίσκεται σε νοσοκομείο της Βιέννης, αφήνει την τελευταία του πνοή κάνοντας το σημείο του Σταυρού και λέγοντας το «Πάτερ ημών» μόλις μαθαίνει ότι επιτέλους έφθασε ο Ιωάννης Καποδίστριας στο Ναύπλιο, ήταν 31/01/1828.

Το 2008 συμπληρώθηκαν 180 χρόνια απ' την κοίμηση του παλικαριού. Ας είναι οι πέντε αράδες μου ένα μικρό μνημόσυνο στην ελληνική του ψυχή, όταν άπαντες οι αρμόδιοι δεν έχουν χρόνο για τόσο «ευτελή» γεγονότα. Ο Ιησούς Χριστός όμως δεν ξεχνά. Τα σημάδια του είναι εμφανή για όλους όσους επιθυμούν να τα δουν. Η πρώτη μάχη της ελληνικής επανάστασης εδόθη με ηγέτη τον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Η τελευταία ήταν η νικηφόρα μάχη της Πέτρας στις 12/9/1829 με ενορχηστρωτή πλέον τον Ιωάννη Καποδίστρια και εκτελεστή τον αδελφό του Αλ. Υψηλάντη τον Δημήτριο Υψηλάντη.

Το 1826 ο Ιωάννης βρίσκεται στη Γενεύη. Ουσιαστικά απ' το 1822 δεν βρίσκεται στην υπηρεσία του τσάρου Αλεξάνδρου του Α'. Το υπόμνημα του προς αυτόν, να βοηθήσει τον επαναστατημένο ελληνικό λαό δεν βρίσκει ανταπόκριση. Έχει προλάβει ο Metternich να τον προσεταιρισθεί.

Από την Ελβετία συγκεντρώνει χρήματα για τον αγώνα. Θιασώτης και πάλι το «ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ». Ενώνει τους ομογενείς Έλληνες με τους Ελ-

λαδίτες, γι' αυτό ο Μητροπολίτης Ουγγροβλαχίας Ιγνάτιος θα του γράψει:

«Δίδετε εν καλόν παράδειγμα εις τους Γραικούς να ενώνονται καθ' όλα με τους ομογενείς των και να σχηματίζουν εν σώμα αδιαίρετον».

27/3/1827 συνεδριάζει η Γ' Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας. Η ελληνική επανάσταση πνέει τα λοιόσθια. Φωνές, αντεγκλήσεις, φασαρία. Όλοι επιθυμούν αξιώματα. Άκρη δεν βγαίνει. Ξαφνικά ακούγεται μία βροντερή φωνή που λέγει *«Ιωάννης Καποδίστριας, αυτή είναι η γνώμη μου»*, ήταν η φωνή του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη. Ακόμη και το άκουσμα του ονόματος του επέφερε την απόλυτη σιγή και την ενότητα. Ακόμη και το άκουσμα του ονόματός του επέφερε ευλαβικά το «ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ». Όλοι οι σύνεδροι προσυπόγραψαν την διακυβέρνηση του σκάφους της Ελλάδος, στα Ορθόδοξα, στιβαρά και έμπειρα χέρια του πηδαλιούχου Ιωάννη Καποδίστρια, ήταν 6/4/1827.

«Αποδέξου την φωνή του Έθνους και τάχυνε την άφιξιν σου» του έγραφαν, και εκείνος τάχυνε. Πολλά χρόνια μετά ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής θα εκμυστηρευθεί στον επίσης αείμνηστο Αθ. Κανελλόπουλο, θέλοντας να δείξει το μεγαλείο του Ιωάννη. *«ένα μόνον λάθος έκανε ο Ιωάννης Καποδίστριας άργησε να έλθει».*

Στις 13/5/1827 βρίσκεται στην Αγία Πετρούπολη και περνά όλο του το πρωινό στον πύργο όπου είναι οι τάφοι του Τσάρου Αλεξάνδρου Α' και της συζύγου του Ελισάβετ που έχουν εν τω μεταξύ νεότατοι κοιμηθεί. Ο Ιωάννης δεν λέγει λόγια και δεν γράφει επιστολές αυτές τις στιγμές. Εκείνη τη στιγμή μιλά η καρδιά του επάνω στο μνήμα του Αλεξάνδρου, ο οποίος δεν τον άκουσε στο υπόμνημα που του έστειλε, αυτό όμως δεν τον εμποδίζει να προσκυνά το μνήμα του ευεργέτη του, με τον πιο ευγενή και γνήσιο τρόπο που μόνο η ανθρώπινη καρδιά γνωρίζει, τα δάκρυα.

Συναντά τον νέο Τσάρο τον Νικόλαο τον Α' και την μητέρα του Μαρία Θεοδώραβνα. Στον νέο Τσάρο έχει στείλει απ' το 1826 το υπόμνημα που έστειλε και στον Αλέξανδρο. Ευτυχώς ο Νικόλαος το 1828 κάμει πράξη την προτροπή του Ιωάννη και βαδίζει κατά της Κωνσταντινουπόλεως, εξαναγκάζοντας τον Σουλτάνο με τη συνθήκη της Αδριανουπόλεως στις 2/9/1829 να αποδεχθεί το από 6/7/1827 πρωτόκολλο του Λονδίνου που μιλούσε για πρώτη φορά για ελληνικό ανεξάρτητο κράτος.

Ο τσάρος και η μητέρα του προσπαθούν να τον μεταπείσουν να μην έλθει στην Ελλάδα και ο Ιωάννης ανταπαντά:

« Εάν δεν αποδεχθώ την εκλογή μου και η Ελλάς γονατίσει, τί θα πουν για μένα; Να ένας άνθρωπος που μπορούσε να την σώσει και προτίμησε μια λαμπρή θέση στη Ρωσία από την σωτηρία της πατρίδας του και την άφησε να χαθεί. Αφιέρωσα τη νεότητά μου στην υπηρεσία του αειμνήστου Τσάρου Αλεξάνδρου. Σήμερα μπορώ να προσφέρω στην Ελλάδα την Θυσία των γερατειών μου ».

Η Τσαρίνα Μαρία Θεοδώραβνα του προσφέρει την εικόνα της Παναγίας της Γλυκοφιλούσας να τον προστατεύει. Αυτή η εικόνα κοσμούσε το φέρετρό του κατά την διάρκεια του Δημοσίου προσκυνήματος της Αγίας του σωρού στο Ναύπλιο, και ο Τσάρος Νικόλαος υπογράφει το ουκάζιο της παραιτήσεώς του. Ο Ιωάννης δεν απεδέχθη ούτε την ισόβια σύνταξη εκ 60.000 φράγκων ώστε να μη θεωρηθεί δεσμευμένος στην Ρωσική Αυτοκρατορία. Πιστεύω ότι οι αδελφοί μας Ρώσοι τα οφείλουν πλέον στην Ελλάδα ως ευγενική ένδειξη των δεσμών που μας συνδέουν.

Επισκέπτεται το Παρίσι, το Λονδίνο προκειμένου να πείσει ότι το ελληνικό έθνος έχει πλέον ηγέτη και θα πρέπει η βοήθειά τους πλέον να είναι χειροπιαστή.

Στις 20/10/1827 επιτυγχάνεται το μέγα «ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ». Η ενότης των τριών προστάτιδων δυνάμεων Αγγλίας-Γαλλίας-Ρωσίας και σε διάστημα μόλις 5,5 ωρών διασώζει Ελληνισμό και Ορθοδοξία. Είναι η ναυμαχία του Ναυαρίνου. Τρεις ναύαρχοι Κόδριγκτων-Δερικγνύ και Χέυδεν καταναυμαχούν τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο, του γιου του ηγέτη της Αιγύπτου Μεχμέτ Αλή, του Ιμβραήμ, που έφτασε στην Ελλάδα προκειμένου να εκκαθαρίσει την Πελοπόννησο απ' τους επαναστάτες και να την λάβει δώρο απ' τον Σουλτάνο. Οι σωζόμενες επιστολές του Κυβερνήτη προς τους τρεις Ναυάρχους είναι απείρως συγκινητικές, ανθρώπινες και μας κάνουν εθνικά υπερήφανους.

8/11/1827 ο Ιωάννης Καποδίστριας βρίσκεται στην Αγκώνα. Αναμένει με αγωνία το Αγγλικό πλοίο που θα τον φέρει στην Ελλάδα. Κάθε πρωί κατεβαίνει στη προκυμαία. Το πλοίο όμως καθυστερεί. Ένα μέλος της συνοδείας του ο Ιάκωβος Ρίζος Νερουλός γράφει μερικούς στίχους γι' αυτήν την αδυσώπητη αναμονή. *«Έλθε λοιπόν ω πάραλε, στον Δωρικόν Αγκώνα, στήσε και εσύ μαν εποχήν σ' τον τωρινό αιώνα. Ο ουρανός είν, ευμενής, ο Ποσειδών Φιλέλλην, κι' ο μέλλον επιβάτης σου πρώτος ελλήνων Έλλην».*

Πενήντα ημέρες αγωνίας στο λιμάνι της Αγκώνας και τελικά φθάνει η κορβέττα με το συμβολικό όνομα Wolf.

Το ταξίδι προς την Ελλάδα ξεκινά την πρωτοχρονιά του 1828. Στις 20/01/1828 εν μέσω κανονιοβολισμών απ' τις ναυαρχίδες των τριών προστάτιδων δυνάμεων, υψώνεται για πρώτη φορά η ελληνική σημαία και ο Ιωάννης κατέρχεται στην ευλογημένη γη της Ελλάδος, στο αιματωβαμένο Ναύπλιο. Υπάρχει θρόνος τοποθετημένος στην προκουμαία, ο Ιωάννης ούτε που τον κοιτά, παίρνει μόνο ένα στεφάνι ελιάς που του προσφέρουν τα παιδιά το ευλογημένο δένδρο της ειρήνης και με ταχύ βήμα εισέρχεται στο Ι. Ν. του Αγίου Γεωργίου, να αποτίσει φόρο τιμής στον Μοναδικό Σύμμαχο που δεν θα τον εγκαταλείψει ποτέ στον Ιησού Χριστό. Επιτέλους η αγωνία του Σπ. Τρικούπη λαμβάνει τέλος. Έγραφε: *«Που είναι οι γνωστικοί, που είναι ο Ιωάννης Καποδίστριας να τελειώσουν αυτό που άρχισαν οι τρελλοί...»*.

Το τι έπραξε ο Ιωάννης Καποδίστριας στους 44 μήνες που διακυβέρνησε την Ελλάδα είναι γνωστό. Αυτό που δεν είναι γνωστό είναι ο τρόπος που το έπραξε. Αυτό που δεν είναι γνωστό είναι οι δραστηριότητες του εργαζόμενος 20 ώρες το εικοσιτετράωρο, αυτό που δεν είναι γνωστό είναι οι αγωνίες του, οι θλίψεις του, η καρτερικότητα, η μεγαλοφροσύνη και το φυσικό του μεγαλείο. Αυτό που είναι άγνωστο είναι η καθημερινή του διπλωματική οξυδέρχεια προκειμένου να ενώσει τους πάντες. Αυτό που είναι άγνωστο είναι ότι έπαιρνε ολιγοτάτην τροφή προκειμένου να τραφεί, ισχυριζόμενος στους ιατρούς του που του έλεγαν ότι θα πεθάνει *«Τότε και τότε μόνον θα τραφώ επαρκώς όταν πλέον κανένα ελληνόπουλο δεν πεινά»*. Αυτό τέλος που είναι άγνωστο είναι η αλληλογραφία του με ήρωες της επανάστασης, με πολιτικούς και ολόκληρο το διπλωματικό σώμα της Ευρώπης. Όλα αυτά εμπεριέχονται σε έργο που εξεδόθη το 1841 χάρις στην ιστορικά ευλογημένη ιδιωτική πρωτοβουλία ενός Λευκαδίτη Ιατρού του αιμινήστου Π.Α. Στεφανίτη, που λάτρευε τον Ιωάννη Καποδίστρια. Όλο το έργο που τιτλοφόρησε *«επιστολαί Ι.Α. Καποδίστρια»* διπλωματικά, διοικητικά και προσωπικά, 930 τον αριθμόν, θα κυκλοφορήσει το 2009 με την συμπλήρωση 200 ετών πάλι με ιδιωτική πρωτοβουλία από την Ελαία Χριστιανική και κοινωνική αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με μοναδικά τεχνικά χαρακτηριστικά. Δίτομο 700 σελίδων ο καθένας τόμος, δερματόδετο, και για πρώτη φορά χειρόγραφο αφού έχει γίνει προσαρμογή στον γραφικό χαρακτήρα του Κυβερνήτη.

Έγραφε ο Ιωάννης Καποδίστριας στον Αυστριακό Πρέσβη Εστεραζί.

«Θα κάμω ακόμη και το επάγγελμα του Ζητιάνου προκειμένου να εξοικονομήσω πόρους που θα βοηθήσουν την πατρίδα μου».

Κάτι ανάλογο κάνει και η «Ελαία» ευελπιστώντας να εισακουσθεί. Όσο και αν όμως κρούομεν εις «ώτα μη ακούντων» ευρισκομένων εις όλας τας θέσεις και τα κοινωνικά στρώματα, το βέβαιον είναι ότι ένας είναι και για εμάς ο μοναδικός σύμμαχος που δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ και είναι τα άγρυπνα μάτια και ώτα του Ιησού Χριστού. Αναζητώντας χρήματα ο Ιωάννης Καποδίστριας αποστέλλει επιστολή στον Δημ. Ιγγλέση στην Ρωσία και τον καλεί να ξεσηκώσει όλους τους πλουσίους Έλληνες της Οδησού και της Μόσχας για να γλυκάνουν τας πικροτάτας ταλαιπωρίας του έθνους, και με απόγνωση γράφει: *«Πως είναι δυνατόν οι Έλληνες να φανούν κατώτεροι απ' τους φιλέλληνες;»*

Η αείμνηστος καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ελένη Κούκου, που αφιέρωσε τη ζωή της στην τεράστια φυσιογνωμία του Ιωάννη Καποδίστρια γράφει για τις υπό έκδοση επιστολές του. *«Τα κείμενα των επιστολών του είναι όχι απλώς συγκλονιστικά, αλλά μοναδικά στην παγκόσμια επιστολογραφία και φιλολογία. Ποτέ άλλοτε δεν γράφησαν τέτοια κείμενα από Έλληνα ή ξένο ηγέτη για την υποστήριξη της πατρίδας τους»*.

27/09/1831, στις 5⁴⁵ π.μ. στο κατώφλι του Ι. Ν. Αγ. Σπυρίδωνος στο Ναύπλιο, δολοφονείται η Ελλάς. Τα λόγια του λοχαγού του στρατοδικείου Ναυπλίου και μετά το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας κατά την δίκη του Γιωργάκη Μαυρομυχάλη απηχούν τις συνέπειες. *«Εις άνδρας πίπτει και ολόκληρος η Ελλάς κλονείται»*.

Ο Αδαμάντιος Κοραΐς ο πολέμιος του Καποδίστρια όταν πλανήθηκε κατά τον Νεόφυτο Δούκα από πλαστογράφους, έγραφε πριν τήν εαυτού πλάνην προς τον Ιωάννη στις 5/01/1828. *«Ο ακατάπαυστος κυλιόμενος ούτος βίος, άλλο δεν αφήνει εις την εξουσίαν μας, παρά να δράξωμεν νομίμως, το οποίον εις καθένα ήνοιξεν η Θεία Πρόνοια στάδιον μικρόν ή μέγα. Το ανοιχθέν εις σε από την πρόνοιαν στάδιον, υπερβαίνει και το πολύ, διότι σου ενεπιστεύδει ολοκλήρου έθνους την ευδαιμονίαν. Είναι από εκείνα τα στάδια, τα οποία δεν ανοίγονται πλην μιας φοράς κάθε 500 ή 1000 έτη. Συγχώρησε και τα ολίγα τούτα εις γέροντα όστις δεν εκολάκευσε ουδέ νέος ων, ποτέ κανέναν»*.

25/03/1946. «Συμπτωματικά» είναι η επέτειος της ελληνικής επανάστασης, παρουσιάζεται στην Αθήνα θεατρική παράσταση με σαφείς υπαινιγμούς στην αποφράδα ημέρα της 27/09/1831. Ο Νικ. Καζαντζάκης βάζει στο χείλη του πίπτοντος κυβερνήτου τα λόγια *«ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ»* (ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ).

Παρασκευή 21/5/1976, επέτειος 200 ετών από την γέννηση του Ιωάννη Καποδίστρια ο αείμνηστος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κων/νος Τσάτσος λέγει: «*Στη ρίζα της δολοφονίας του Ιωάννη Καποδίστρια βρισκόμαστε το μοιραίο αντικοινωνικό «εγώ» του Έλληνα. Το θανάσιμο αυτό «εγώ» από όπου εκπορεύθηκε η φιλοσοφία, η ποίηση, η τέχνη και η ανδρεία, και η εμπορική τόλμη του Έλληνα, υπήρξε και το μοιραίο «εγώ» που διέλυσε τις ελληνικές πόλεις, της ελληνιστικές επικράτειες, την λεβεντογενιά του '21. Κάποια στιγμή ένα τέτοιο «εγώ» για μια ασήμαντη προσωπική αφορμή, δολοφόνησε τον Κυβερνήτη, αυτόν που αγωνίστηκε να υποτάξει όλα τα «εγώ» των Ελλήνων στην ενότητα μας εννομούμενης Πολιτείας, μιας Πολιτείας όπου το κάθε «εγώ» θα είχε την ελευθερία που επιτρέπει η ελευθερία των άλλων και η τάξη του συνόλου», και συμπληρώνει: «Οι μεγάλοι νεκροί μιλούν. Και όσοι έχουν ειλικρινή διάθεση να τους ακούσουν, μπορεί να τους ακούσουν και να ενωτισθούν το λόγο τους» και ολοκληρώνει. «Ο Ελευθέριος Βενιζέλος έφτιαξε την Μεγάλη Ελλάδα, αλλά ο Ιωάννης Καποδίστριας έφτιαξε Την Ελλάδα».*

Συγκλονίζουν για να μην ισχυρισθώ ότι βουρκώνουν τα μάτια όταν διαβάζεις επιστολές των παιδιών που ο Κυβερνήτης στάθηκε δίπλα τους. «*Αγαπημένο μας, τρυφερό Πατέρα. Με το θάνατό σου σκοτεινίασαν όλα γύρω μας. Τα λουλούδια μαράδθηκαν. Τα πουλιά σόπασαν. Όλα βουβάθηκαν από τις δικές μας παιδικές και νεανικές κραυγές, που τις στέλλουμε στον ουρανό μαζί με τους λυγμούς μας. Εκείνοι που σε σκότωσαν, θα είναι για πάντα καταραμένοι. Γιατί σκότωσαν την ελπίδα μας. Σκότωσαν την παρηγοριά μας.*

Τη δύναμη. Το φως για ένα καλύτερο αύριο. Γιατί σκότωσαν Εσένα αγαπημένο μας Κυβερνήτη. Πατέρα...»

Ιανουάριος 1832. Σκόρπιο σημείωμα εκείνης της Ρωμιάς που περιέθαλψε χιλιάδες ορφανά στην Οδησό, της Ρωξάνδρας Στούρτζα. «*Οτι ωραιότερο πλάσμα δημιούργησε ο Θεός στον κόσμο! Ότι ωραιότερο φώτισαν ποτέ οι ακτίνες του ηλίου και του φεγγαριού! Ότι ωραιότερο στη γη αντίκρυσαν τα χρώματα των λουλουδιών. Ότι ωραιότερο τραγούδησαν τα πουλιά! Δεν υπάρχει πιο ευγενέστερο πλάσμα της γης δεν υπάρχει! Ο Καποδίστριας είναι νεκρός! Από αυτή τη στιγμή είμαι και εγώ νεκρή!*» και συνεχίζει σε σημείωμα: «*Βιέννη 1838... Ιωάννη, γιατί άφησες να σε δολοφονήσουν; Μήπως ήθελες και εσύ να πεθάνεις; Εσύ έγινες με την θυσία σου Άγιος, Μάρτυρας, Ήρωας. Έγινες η λατρεία και η αγάπη του ελληνικού λαού. Έγινες σύμβολο της Ιστορίας. Πρότυπο για τους μεταγενεστέρους σου. Αν δελήσουν να μιμηθούν και να ακολουθήσουν την πορεία που εσύ χάραξες για την διοίκηση των κρατών και των λαών, πόσο διαφορετικός θα γίνει ο κόσμος».*

υστυχώς ούτε θέλησαν, ούτε μιμήθηκαν και φυσικά ούτε ακολούθησαν... Όμως και έτσι τιμώντας την φιλοξενία που μου επεφύλαξε ο Πανιερότατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλυφύρας κ. Νικηφόρος στο εξαιρετο τετραμηνιαίο περιοδικό «Ενατενίσσεις», θα επαναλάβω τα λόγια του Μακαριστού και Μαρτυρικού Αρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανού:

«*Η Ρωμοσύνη και αν χαθεί όντας ο κόσμος λείπει*». Όμως δεν θα χαθεί...

Βιβλιογραφία

Επιστολές **Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ** τ.4-εκδ 1841 - **Ιστορία του Ιωάννου Καποδίστρια Κυβερνήτου της Ελλάδος** (Τρύφωνος Ευαγγελίδου) - **Ο πρώτος Κυβερνήτης** (Βασίλειου Γεωργιάδη) - **Ιστορία των Επανάσεων** (Ελένης Κούκου) - **Ιωάννης Καποδίστριας** (Ανδρέα Ιδρωμένου) - **Τα πρόσωπα του Καποδίστρια** (Χριστίνα Κουλούρη-Χρήστος Λούκος) - **Ο Ναύαρχος Ουσακάφ στα Ιόνια νησιά** (Ευγένιου Τάρλε) - **Γράμματα προς τη Βιέννη 1824-1843 Άντον Πρόκες Φόν Όστεν** (Πολ. Ενεπεκίδη) - **Ιωάννης Καποδίστριας ο άνθρωπος ο ευρωπαϊός διπλωμάτης** (Ελένης Κούκου) - **Ιωάννης Καποδίστριας**

- **Ρωξάνδρα Στούρτζα** (Ελένης Κούκου) - **Ιωάννης Καποδίστριας** (Δ. Γατόπουλου 1930) - **Ιωάννης Καποδίστριας** (Γρ. Δαφνή) - **Ιωάννης Καποδίστριας** (Τάσου Βουρνά) - **Ο Κυβερνήτης Καποδίστριας και η απελευθέρωση της Ελλάδος** (Αλεξ. Δεσποτόπουλου 1950) - **Ρήγας - Υψηλάντης - Καποδίστριας** (Πολ. Ενεπεκίδη) - **Ένας Ρώσος στην Ελλάδα του Καποδίστρια** (Κων/νου Μιχαήλεβιτς Μπαζίλι, Αγία Πετρούπολη 1834) - **Ελληνισμός μαχόμενος** (Πρωτ/ρου π. Γεωργίου Μεταλληνού) - **Ελληνισμός Μετέωρος** (Πρωτ/ρου π. Γεωργίου Μεταλληνού) - **Ο Ι. Καποδίστριας και η Κύπρος** (Νικ. Καραπατάκη) - **Πνευματική Κύπρος** (Μηναίο Λογοτεχνικό περιοδικό) - **Ιωάννης Καποδίστριας 200 χρόνια από τη γέννησή**

του (Κων/νου Τσάτσου) - **Η συμβολή του Καποδίστρια στην παιδεία του έθνους** (Σπύρου Σίτου - Εταιρεία των φίλων του λαού) - **Πρακτικά Επανεπίσημου Συμποσίου Ιωαν. Καποδίστρια** (Νομαρχιακή Αυτ/ση Αργολίδας) - **Η Αμερική και ο ρόλος της στην Ελληνική επανάσταση του 1821** (Χρήστου Λάζου) - **Η στρατιωτική πολιτική του Καποδίστρια** (Στέφανου Π. Παπαγεωργίου) - **Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης** (Σπ. Τρικούπη) - **Ιωάννης Καποδίστριας 176 γράμματα προς τον Πατέρα του** (Πολ. Ενεπεκίδη) - **Αρχείον Ιωάννη Καποδίστρια** (Κέρκυρα) - **Ποιοι δολοφόνησαν τον Καποδίστρια** (Δημ. Κοκκινάκη) - **Ιωάννης Καποδίστριας** (Νεώτερον Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν Ηλίου).